

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Jaroslava Hubáčka, JUDr. Karla Šimky, JUDr. Bohuslava Hnízdila a JUDr. Jiřího Pally v právní věci žalobkyně: **R. L.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 15. 9. 2008, č. j. 61 Az 114/2006 - 22,

t a k t o :

- I. Řízení **se zastavuje**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozsudkem Krajského soudu v Ostravě (dále také „krajský soud“) ze dne 15. 9. 2008, č. j. 61 Az 114/2006 - 22, byla zamítnuta žaloba R. L. proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále také „ministerstvo“) ze dne 20. 9. 2006, č. j. OAM-997/VL-20-04-2006, kterým byla zamítnuta jako zjevně nedůvodná žádost žalobkyně o udělení mezinárodní ochrany podle ustanovení § 16 odst. 2 zákona č. 325/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“). Správní orgán zjistil, že žalobkyně přicestovala do České republiky dne 29. 5. 2005 na základě víza k pobytu v délce 90 dnů. Po uplynutí této doby si již svůj další pobyt neupravila, na území republiky se zdržovala bez potřebných dokladů a za toto protiprávní jednání jí bylo dne 11. 8. 2006 uděleno správní vyhoštění do dobu 3 let s tím, že lhůta k vycestování jí byla stanovena do 9. 9. 2006. Jelikož si žalobkyně podala žádost o udělení mezinárodní ochrany až dne 5. 9. 2006, tedy po udělení správního vyhoštění, ačkoliv se mohla v České republice svobodně pohybovat a vejít do kontaktu s příslušnými státními orgány, dospěl krajský soud k závěru, že žalobkyně podala žádost o udělení mezinárodní ochrany s cílem vyhnout se hrozícímu vyhoštění.

Proti tomuto rozsudku krajského soudu podala žalobkyně jako stěžovatelka (dále jen „stěžovatelka“) v zákonné lhůtě kasační stížnost z důvodů uvedených v ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) až d) s. ř. s. Stěžovatelka namítla, že shledává vážná pochybení všech státních orgánů, které se zabývaly její žádostí o udělení mezinárodní ochrany a zejména u Krajského soudu v Ostravě, který posoudil její věc v rozporu se zákonem. Stěžovatelka proto navrhla zrušení napadeného rozsudku krajského soudu, a vrácení věci tomuto soudu k dalšímu řízení. Současně požádala i o ustanovení zástupce z řad advokátů pro řízení o kasační stížnosti.

Z obsahu soudního spisu vyplývá, že stěžovatelka byla v době od 23. 7. 2008 do 18. 8. 2008 na dlouhodobé propustce z Pobytového střediska Stráž pod Ralskem, a to u A. V. na adrese M. 40, P. 9. Zamítavý rozsudek krajského soudu ze dne 15. 9. 2008 byl poté stěžovatelce doručen ještě do Pobytového střediska ve Stráži pod Ralskem, kde ho převzala do vlastních rukou dne 20. 10. 2008. Na obálce, v níž stěžovatelka zaslala Nejvyššímu správnímu soudu kasační stížnost proti rozsudku krajského soudu ze dne 15. 9. 2008, však již stěžovatelka uváděla novu adresu odesílatele A.

2062/58, P. 4. Krajský soud proto zasílal stěžovatelce k vyplnění vzor 060 o. s. ř. (Potvrzení o osobních, výdělkových a majetkových poměrech) na tuto adresu s tím, aby ho za účelem posouzení její žádosti o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti vyplnila a do 7 dnů zaslala zpět tomuto soudu. Obálka i písemnosti v ní uložené se však vrátily dne 18. 11. 2008 zpět krajskému soudu s relací pošty, že adresátka R. L. je na uvedené adrese neznámá. Krajský soud proto požádal Policii České republiky, Oblastní ředitelství služby cizinecké policie Praha, Inspektorát cizinecké policie Praha o prověření pobytu stěžovatelky. Z odpovědi dožádané součástí Policie České republiky ze dne 5. 1. 2009 vyplývá, že stěžovatelka dne 20. 10. 2008 svévolně opustila Pobytové středisko Stráž pod Ralskem a její pobyt není znám. Tutéž skutečnost zjistila dne 7. 1. 2009 i vyšší soudní úřednice Krajského soudu v Ostravě s tím, že stěžovatelka neprochází ani centrální evidencí vězňů. Usnesením krajského soudu ze dne 7. 1. 2009, č. j. 61 Az 114/2006-3945 byl proto stěžovatelce z důvodu jejího neznámého pobytu ustanoven opatrovník SOZE (Sdružení občanů zabývajících se emigranty) se sídlem Mostecká 5, Brno. Krajský soud pak usnesením ze dne 6. 3. 2009, č. j. 61 Az 114/2006 - 41, které nabylo právní moci dne 11. 3. 2009, rozhodl tak, že se stěžovatelce neustanovuje advokát pro řízení o kasační stížnosti. Současně opatrovníka vyzval k tomu, aby do 1 měsíce od doručení usnesení doložil do spisu plnou moc udělenou advokátovi, který bude stěžovatelku zastupovat v řízení o kasační stížnosti a doplnil prostřednictvím zástupce z řad advokátů konkrétní důvody kasační stížnosti ve vztahu k důvodům uvedeným v ustanovení § 103 odst. 1 s. ř. s. Opatrovník byl v tomto usnesení současně upozorněn na to, že pokud nebude požadavku krajského soudu vyhověno ve stanovené lhůtě, může být řízení o kasační stížnosti odmítnuto (usnesení bylo doručeno opatrovníkovi dne 11. 3. 2009). Na toto usnesení krajského soudu nebylo nikým (stěžovatelkou ani opatrovníkem) reagováno.

Podle ustanovení § 47 písm. c) s. ř. s. soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon.

Zvláštním zákonem je v tomto řízení zákon o azylu, konkrétně ustanovení § 33 tohoto zákona.

Podle ustanovení § 33 písm. b) zákona o azylu soud řízení zastaví, jestliže nelze zjistit místo pobytu žadatele o udělení mezinárodní ochrany (žalobce).

Smyslem § 33 písm. b) zákona o azylu je umožnit soudům nezabývat se meritorně azylovými návrhy těch účastníků, kteří již zmizeli ze zorného pole orgánů veřejné moci České republiky a kteří již pravděpodobně nejsou ani v dosahu jurisdikce České republiky (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 2. 2004, č. j. 2 Azs 16/2004 – 45, dostupný na www.nssoud.cz). Ustanovení § 33 písm. b) zákona o azylu je svým způsobem i sankcí pro žadatele o udělení mezinárodní ochrany, resp. pro cizince, kteří v České republice podali v uvedeném směru žádost, o níž bylo rozhodnuto správním orgánem, vedli zde i soudní řízení, ale neohlásili soudu, u něhož je řízení vedeno, skutečné místo pobytu, které jinak nelze z evidence zjistit. Nezdržuje-li se takový účastník řízení v místě hlášeného pobytu v České republice, v důsledku nemožnosti dosáhnout jeho přítomnosti u soudu (např. za účelem objasnění pravdivosti tvrzení účastníka, vyjasnění rozporů mezi výpovědí účastníka před správním orgánem a novým tvrzením v kasační stížnosti, objasnění a rozvedení stížních bodů, apod.) vznikají v řízení u soudu značné průtahy, právě v důsledku neoznámení místa pobytu, případně jeho změny.

Úkony krajského soudu provedenými po podání kasační stížnosti, které jsou popsány v konstatační části o obsahu spisu, bylo jednoznačně zjištěno, že se stěžovatelka nezdržuje v místě pobytu hlášeném dle zákona o azylu, ani v místě, které soudu oznámila současně s kasační stížností (nezdržuje se na adrese Pobytové středisko Stráž pod Ralskem, Máchova 4, Stráž pod Ralskem, které svévolně opustila dne 20. 10. 2008, je neznámá na adrese A. 2062/58, P. 4, kterou uvedla

současně s podanou kasační stížností a jiné místo pobytu stěžovatelky se nepodařilo ani v náznaku zjistit).

Z výše uvedeného tedy vyplývá, že nebylo možné zjistit místo pobytu stěžovatelky v České republice, které tak není známé a jsou proto dány podmínky pro zastavení řízení uvedené v ustanovení § 33 písm. b) zákona o azylu. Nejvyšší správní soud proto řízení ve věci zastavil podle ustanovení § 47 písm. c) s. ř. s., za použití ustanovení § 120 s. ř. s., a to z důvodu uvedeného v ustanovení § 33 písm. b) zákona o azylu.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3, věty první, s. ř. s., ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 11. června 2009

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu